

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXIX. Cessiones commodi exigendi fructus Beneficiorum prohibentur, sub
pœna excommunicationis, & nullitatis contractus. 29. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.

Eosque eli-
gi, coactis
Conciliis, &
Synodis.

Vel interim
extra Syno-
dum, cum
consilio Ca-
pituli.

Qualitates
Judicum eli-
gendorum.

Eorum no-
mina Secre-
tario Suppli-
cum Libello-
rum denun-
cianda.
Nec aliis de-
inceps Cau-
sarum com-
missiones di-
rigenda.

Dat. die 26.
Aug. 1741.

XXIX.

Cessiones commodi exigendi fructus Beneficio-
rum prohibentur, sub pena excommunica-
tionis, & nullitatis contractus.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.*

Exordium à
præcavenda
Clericorum
criminosa
depauperatione.

UNIVERSALIS Ecclesie cura, quam inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Bonitatis altitudo humilitati nostræ committere dignata est, inter ceteras sollicitudines exiget etiam, ac postulat, ut diligenter invigilemus, ne Clerici Ecclesiasticis Beneficiis, quæ è liberali Ecclesia manu acceperunt, abutentes, eorum redditus, non sine aliorum fidelium scandalo, inconsulta prodigalitate disperdant, sed tanquam boni dispensatores ita administrent, ut & vitæ suæ necessaria provideant, & pauperum inopiæ, & Ecclesiarum necessitatibus succurrant.

Alienatio
redditionum
Beneficiorum,
obtentu ce-
dendi com-
modum exa-
ctionis, im-
probatur.

§. 1. Relatum est ad aures nostras, quosdam Clericos Ecclesiasticis Beneficiis cum onere, vel sine onere residentie provisos, turpibus ut plurimum ex causis impulsos, annuos eorundem Beneficiorum redditus, quos, donec viverent, percipere possent, unico actu alienare sub nomine cedendi commodum, seu utilitatem percipiendi fructus eorundem Beneficiorum, quos alteri, quoad vixerint, vendunt, recepta pecunia ad eam summam, & quantitatem, quam ipsi,

habita ratione eorum ætatis, & corporis valetudinis, durante vita, verisimiliter consequi potuissent. Cum autem isti improvidi Clerici instar illius prodigi filiifamilias, de quo in Evangelio scriptum est: *cum substantiam suam à Patre recepisset, totam statim consumpsisset luxuriose vivendo, & deinde, facta fame valida, coactum esse vivere de siliquis immundorum animalium*; pia Ecclesie subsidia, & Ecclesiasticos proventus in suas explendas cupiditates improbo hujusmodi contractu profundant; multa hinc, & gravia mala, ut experientia ipsa compertum est, evenire solent. Nam primum non leve dedecus Ecclesiastico Ordini inuritur, & grave reliquis fidelibus scandalum generatur, dum vident, Ecclesiasticas pecunias, quæ sunt vota fidelium, bona pauperum, patrimonium Christi, in pravos usus insumi, vel improvida profusione dissipari, quæ ab Ecclesiasticis, tamquam probis dispensatoribus, in solamen pauperum, & Ecclesiarum restaurationem impendi deberent. Præterea sæpe hujusmodi Clerici ad summam rediguntur egestatem, & ut se sustentare possint, vel indecorè, non sine infamia Clericalis gradus, mendicant, vel indignis quaestibus, & negotii operam præbent; Ecclesiam autem, & Ecclesiasticas res quodammodo averfantur, quasi fraudatæ mercede, vel stipendiis suis, quæ nullius culpæ, sed solum vitio, & flagitiis suis amiserunt; Ideò Ecclesiastica munera, vel nunquam, vel negligenter obeunt, Divinam Psalmodiam, si ad eam in publicis Ecclesiis ratione suorum Beneficiorum teneantur, frequenter omittunt, vel oscitanter perfolunt, Ecclesiasticos cæcus non frequentant, animarum salutem non curant, Divina fastidiunt, mundana sectantur.

§. 2. Volentes igitur hanc improbam consuetudinem, & non ferendam pravitatem, qua non mediocriter Clericalis ordinis fama minuitur, & honor conculcatur, Ecclesie autem debito servitio, pauperes opportunis subsidiis, & sacrae aedificandi necessarii reparacionibus, & ornamentis fraudantur, penitus abolere, Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolice potestatis plenitudine, omnibus Clericis quacumque dignitate, præmientia, honore, & privilegio insignitis interdiximus, & prohibemus, ne in posterum audeant sub nomine alienandi utilitatem, & commodum percipiendi fructus, vel alio quovis titulo, prætextu, & colore vendere, ac distrahere suorum respectivè Beneficiorum redditus, & proventus, vel ad vitam, vel in longum tempus, recepta ab Emptore, per unam, vel plures solutiones, pecuniarum quantitate, quam ipsi Beneficiati per ejusdem temporis, vel vitæ spatium probabiliter consequi potuissent: sub pena excommunicationis, & nullitatis actus, seu contractus, & omnium inde consecutorum, aliisque penis inflictis, præscriptis, & statutis contra alienantes bona Ecclesie, quas rursus hic contra eosdem Clericos sic contrahentes renovare, decernere, ac statuerent intendimus, & volumus. Et insuper ad uberiorem cautelam, & quatenus opus sit, omnes hujusmodi contractus, quos in futurum fieri contigerit, motu, scientia, deliberatione, & potestate simili damnamus, reprobamus, cassamus, irritamus, & annullamus, eosque nullos, cassos, ac irritos decernimus, & declaramus, illosque suis auctoribus tanquam invalidos, cassos, irritos, atque inanes, viribusque, & effectu ab initio vacuos, neque in iudicio, neque extra, ad ullum effectum suffragari debere, neminemque ad eorum observantiam obligari, etiamsi pluries iuramento firmati, & vallati sint, sed nullum inde jus cuicumque, aut actionem, vel titulum etiam coloratum possidendi, aut præscribendi per quodvis longissimum temporis spatium acquiri unquam posse pariter præcipimus, & jubemus.

ANNO
1741.

Quæ mala
inde prove-
niant.

Dicitur abu-
sus prohibe-
tur sub pe-
nis contra
alienantes
bona Eccle-
siae.

Contractus,
& actus ejus-
modi annul-
lantur ad
quoscumque
effectus.